

22

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIEŞTI
SECȚIA I CIVILĂ

Dosar nr. 4086/120/2011

DECIZIA NR.120

Şedinţă publică din data de 21 ianuarie 2014

Președinte - Veronica-Izabela Stănescu

Judecător - Andra-Corina Botez

Judecător - Elena Staicu

Grefier - Cornelia Cernat

Pe rol fiind pronunțarea asupra recursului declarat de reclamantul **Sindicatul Independent Termica**- în numele membri lor săi de sindicat indicați în tabelul anexat cererii de chemare în judecată, cu domiciliul procesual ales la SCA Cincan & Constantin, cu sediul în Bucureşti, sector 5, str. Dr. Ştefan Capsa, nr. 10, ap.1, parter, și de reclamanții în nume propriu **Prună Petre, Eremia Marin, Ştefan Ion, Rotaru Marian, Moraru Constantin, Tecu Victor, Oprescu Ion, Popa Horia, Zegheru Ion, Bratu Gheorghe, Bratu Iulia, Bobeică Eugenia, Dinu Iulian, Prună Cornelia, Dumitru Constantin, Sfetcu Dumitru, Popa Mihail, Dumitru Constanța, Gagu Georgeta, Spătaru Maria – Ana, Doica Ion**, toți cu domiciliul procesual ales la SCA Cincan & Constantin, cu sediul în Bucureşti, sector 5, str. Dr. Ştefan Capsa, nr. 10, ap.1, parter, împotriva sentinței civile nr. 1090/6 iunie 2013 pronunțată de Tribunalul Dâmbovița, în contradictoriu cu reclamanții **Ene Ioan**, domiciliat în Târgoviște, str. Radu Popescu, bl. 43, sc. C, apt. 26, județul Dâmbovița, **Petre Maria**, domiciliată în comuna Doicești, județul Dâmbovița și părătele **S.C. Termica S.A. Târgoviște**, cu sediul în Târgoviște, B-dul. I.C. Brătianu, nr. 50, județul Dâmbovița, prin administrator judiciar Cabinet Individual de Practician în Insolvență „Constantin Iulian”- Târgoviște, Calea Domnească, nr. 307, jud. Dâmbovița și **Societatea Comercială de Producere a Energiei Electrice și Termice – S.C. Termoelectrica S.A.**, cu sediul în Bucureşti, sector 2, B-dul. Lacul Tei, nr. 1-3, prin lichidator judiciar Mușat & Asociații Restructuring & Insolvency SPRL- Bucureşti, sector 1, Bd. Aviatorilor, nr. 43, et.1, ap.2.

Dezbaterile au avut loc în şedință publică din data de 15 ianuarie 2014, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta decizie, când, având nevoie de timp pentru studierea actelor și lucrărilor dosarului, Curtea a amânat pronunțarea pentru astăzi, data de mai sus, iar după deliberare a decis următoarea soluție:

C U R T E A ,

Asupra recursului civil de față, reține următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Dâmbovița sub nr. 4086/120/29.06.2011, reclamantul Sindicatul Independent Termica a chemat în judecată SC Termica SA Târgoviște pentru ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună acordarea grupei I sau/și a grupei II de muncă pentru activitatea desfășurată în cadrul părătei după caz, de fiecare membru al organizației sindicale, începând cu

dintre reclamanții, membrii ai organizației sindicale a adeverințelor din care să rezulte mențiunile privind grupa de muncă aferentă.

În motivarea cererii, reclamantul a arătat că membrii organizației au fost angajați, iar alții sunt și în prezent salariați ai pârâtei, lucrând efectiv în centrala termică – secția de producere a energiei termice și electrice a acestei societăți.

Începând cu anul 1977 Centrala Termică Târgoviște Sud a aparținut de COS Târgoviște, salariaților acesteia recunoscându-li-se condițiile deosebite de muncă, beneficiind astfel de grupa a II a de muncă.

Începând cu luna aprilie 1985, prin Decretul prezidențial nr. 3/1985, Centrala Termică a trecut în administrarea Întreprinderii Electrocentrale Ploiești.

În dovedire solicită proba cu înscrisuri, interogatoriu, martori și expertiză.

În drept, Ordinul nr. 50/1990, Legea nr. 19/2000.

Pârâta a depus întâmpinare, prin care a solicitat respingerea acțiunii deoarece SC Termica SA s-a înființat în anul 1998 prin hotărârea Consiliului Local nr. 41/1998, astfel încât nu este posibilă acordarea grupei de muncă din 1985.

Mai mult decât atât, societatea nu a acordat niciodată grupe de muncă, deoarece aparțin de Consiliul Local, fac parte din grupul de industrie locală, iar în cadrul acestuia nu s-au acorda niciodată grupe de muncă.

Pentru a se acorda grupa de muncă este necesară existența unei hotărâri a Consiliului de Administrație împreună cu sindicatele, din care să reiasă categoriile de personal cărora se acordă aceste grupe, această hotărâre neexistând și nefiind solicitată până la acest moment.

Referitor la al doilea capăt de cerere, pârâta solicită precizarea în clar a perioadei pentru care se solicită adeverințele, ce adeverințe se solicită și pentru ce membrii ai organizației sindicale. Deși s-a încercat o soluționare amiabilă, nici un membru al organizației sindicale sau reprezentantul acesteia nu s-a prezentat pentru stingerea litigiului.

Conform art. 242, alin.2 Codul de procedura civilă solicită judecarea cauzei în lipsă.

Reclamantul a depus precizare a acțiunii, prin care a solicitat chemarea în judecată și a Societății Comerciale de Producere a Energiei Electrice și Termice Termoelectrica SA, arătând că începând cu anul 1977 centrala termică Târgoviște Sud a aparținut de COS Târgoviște, salariaților acesteia recunoscându-li-se condițiile deosebite de muncă, beneficiind astfel de grupa a II a de muncă.

Începând cu luna aprilie 1985, prin Decretul prezidențial nr.3/1985, Centrala Termică a trecut în administrarea Întreprinderii Electrocentrale Ploiești.

În perioada 1985 – mai 2000 aburul și apa fierbinte produse în această centrală a fost furnizat în toată platforma industrială, iar din luna mai 2000 s-a furnizat numai apă fierbinte la consumatorii industriali și populație.

În aprilie 1998 centrala termică ca entitate s-a desprins de Uzina Electrică Doicești și în baza HG nr. 105/1998 și HCL nr. 41/1998 s-a constituit ca societate comercială cu capital integral de stat, fiind deținută de Consiliul Local.

În acest moment, Uzina Electrică Doicești care a înglobat în perioada 1985-1998 centrala termică în care membrii organizației sindicale își desfășoară activitatea face parte din sucursala CET Doicești a SC Termoelectrica SA.

În dovedire solicită proba cu înscrisuri, interogatoriu, expertiză, martori.

În drept, Ordinul nr. 50/1990, Legea nr. 19/2000, art. 132 Codul de procedura civila.

S-au depus alăturat întâmpinării în copie: înscrisuri.

Prin încheierea de ședință din 08.12.2011 (fila 210 dosar) instanța a respins excepția lipsei calității de reprezentant, a prescripției dreptului la acțiune, unind cu fondul excepția lipsei calității procesual pasive a părâtei SC Termica SA Târgoviște.

Prin sentința civilă nr. 1090/6 iunie 2013, Tribunalul Dâmbovița a respins excepția lipsei calității procesuale pasive a S.C. Termoelectrica S.A., ca nefondată și a admis în parte acțiunea formulată de reclamanții: Sindicatul Independent Termica, prin membrii săi de sindicat (Modroğan Ion, Damaschin Ion, Păcurețu Ștefan, Stancu Ion, Popa Cătălin, Matei Aurica, Modroğan Marius, Nae Georgeta, Garbacea Mihai, Oprea Liliana, Mihai Steliană, Casandra Gheorghe, Șerban Mariana, Radu Marinela, Milea Doina, Rizea Marian, Dragomir Elena, Ene Carmen Constanța, Oprea Ion, Bachios Cătălin, Matei Gheorghe, Matu Florica, Nae Marian, Dinu Dorel, Bucur Octavian, Mircea Valentin, Ursu Nicolae, Moreanu Daniel, Viforanu Marius); Ene Ioan, Doica Ion, Prună Petre, Eremia Marin, Ștefan Ion, Rotaru Marian, Moraru Constantin, Tecu Victor, Popa Horia, Zegheru Ion, Bratu Gheorghe, Bratu Iulia, Bobeică Eugenia, Dinu Iulian, Dumitru Constantin, Stefcu Dumitru, Popa Mihail, Gagu Georgeta, Spătaru Maria – Ana, Petre Maria, Prună Cornelia, Dumitru Constanța, Oprescu Ion, constatănd că reclamanții Ene Ioan și Petre D. Maria au lucrat în perioada 01.11.1992 – 01.05.1998; 01.05.1998 – 15.03.2001 și respectiv 01.04.1985 – 01.04.1991; 01.04.1991 – 31.12.1994, în grupa a II-a de muncă, procent 100 %.

Au fost obligate părâtele la emiterea adeverinței corespunzătoare pentru cei doi reclamanți.

Pentru a pronunța această soluție, tribunalul a reținut următoarele :

Referitor la excepția lipsei calității procesual pasive, tribunalul a reținut că prin hotărârea Consiliului Local nr. 41/13.03.1998, art.4 (fila 196, volumul II) a fost înființată SC Termica SA Târgoviște, anterior acestei hotărâri fiind întocmită HG 105/1998 prin care se prevede trecerea personalului care deservește Centrala Termică Târgoviște Sud la Consiliul Local al Municipiului Târgoviște. Urmare a acestor modificări în structura societății, la data de 29.04.1998 a fost emis certificatul de înmatriculare nr.624301. Prin decretul prezidențial nr.3/1985 (fila 199 volum II dosar) a fost transferată unitatea de producere a energiei electrice și trecută la MEE potrivit Decretului nr. 379/1963. Atașat acestui decret se regăsește și un tabel cu muncitorii existenți la Centrala Termică printre aceștia fiind și o parte dintre reclamanți. La data de 20.08.1985 a fost înființată prin Decretul nr.258 Întreprinderea Electrocentrale Doicești prin reorganizarea Uzinei Electrice Doicești.

De altfel, aceste modificări ale denumirii angajatorului se reflectă și în cărțile de muncă ale reclamanților, în care apare în perioada 1985 ca angajator „I.E. Ploiești – Uzina Electrică Doicești” pentru ca începând cu anul 1998 angajatorul să fie SC Termica SA Târgoviște.

Astfel, calitatea procesuală pasivă reprezintă identitatea dintre persoana celui chemat în judecată, în calitate de părât și titularul obligației în raportul juridic litigios, în speță de față angajatorul. Condițiile speciale/deosebite de muncă existente în cadrul societății angajatoare se stabilesc după o procedură clară, prevăzută în prezent

reprezentative ale salariaților o serie de atribuții ce demonstrează că raporturile juridice care se formează între angajat și angajator cu această ocazie, au caracter intuitu personae, ceea ce înseamnă că nici unul dintre aceste părți nu poate fi înlocuit de altcineva, calitate procesual pasivă neputând avea decât angajatorul, din probele administrative rezultând că pârâta SC Termica SA Târgoviște, are această calitate.

Totodată, a arătat tribunalul, este de reținut și faptul că deși prin întâmpinarea formulată pârâta a susținut că nu a preluat efectiv decât o parte din patrimoniul Centralei Termice Târgoviște, nu a făcut această dovedă conform art. 272 Codul Muncii, actul normativ indicat în susținerea excepției – HG nr. 672/2000 – referindu-se la acordarea unui ajutor de urgență, neavând deci legătură cu prezentul litigiu.

Pentru aceste considerente, tribunalul a respins excepția lipsei calității procesual pasive, ca neîntemeiată.

Pe fondul cauzei, tribunalul a reținut că, potrivit cărților de muncă ale reclamanților depuse la dosar, aceștia au fost angajații pârâtei în funcții de lăcătuș, electrician, operator rondier cazane, electromecanic, maistru CT, laborant, operator instalații tratament chimic, fochist, maistru șef tură, inginer șef centrală, operator cazane.

Conform celor reținute în raportul de expertiză tehnică, în privința condițiilor de muncă până în anul 1985 aşa cum rezultă din carnetele de muncă ale reclamanților Ene Ioan și Petre D. Maria (filele 171 și urm. volum 2 dosar), au fost încadrați în grupa a doua de muncă, ulterior acestui an, condițiile de muncă înrăutățindu-se. Astfel, mediu de lucru se caracteriza prin noxe fizice și chimice caracteristice mediului de lucru suprasaturat de gazele de ardere a gazului metan (unicul combustibil utilizat), grad mare de umiditate generată de prelucrarea termică a apei, zgomot și vibrații produse de funcționarea echipamentelor de muncă, salariații fiind expuși riscului de accidentare prin exploziile și incendiile care ar fi putut avea loc.

În activitatea reclamanților în discuție, în funcție de locul de muncă existau și pericole specifice, respectiv electrocutarea, căderea de la înălțime, riscul arsurilor, opăririlor, etc.

A mai precizat expertul că, deși de-a lungul timpului, factorii de conducere ai întreprinderii s-au schimbat, nu s-au efectuat investiții în modernizarea echipamentelor de lucru, pe baza experienței proprii afirmând că activitatea din cadrul Centralei Termice Târgoviște intrunind toate condițiile necesare prevăzute de legislația muncii, inclusiv Ordinul nr. 50/1990 pentru încadrarea în grupa a doua de muncă.

Cu toate acestea, pârâta prin adresa nr. 2375/15.06.2012 arată că buletinele de determinări și/sau măsurători noxe din mediu de muncă privesc alte locuri de muncă decât cele ale reclamanților, nefiind în posesia proceselor verbale de control întocmite de ITM Dâmbovița la controalele anuale efectuate, acest tip de documente fiind păstrate în arhiva societății, timp de 10 ani, la fel ca și înscrisurile ce atestă plata sporurilor pentru condiții grele de muncă.

Întrucât actele normative care reglementează încadrarea în fostele grupe I și II de muncă au fost abrogate la data intrării în vigoare a Legii nr. 19/2000, respectiv 01.04.2001, numai după această dată nu mai există bază legală pentru acest tip de clasificare a locurilor de muncă, activităților și categoriilor profesionale. Mai mult,

profesionale încadrate în grupa I și a - II- a până la intrarea în vigoare a acestei hotărâri sunt considerate activități desfășurate în condiții deosebite, însă art.16 impune reevaluarea acestora "în vederea încadrării locurilor de muncă în condiții deosebite, respectând dispozițiile prezentei hotărâri". Potrivit prevederilor alin.2 al pct.15 din ordinul menționat, unitățile aveau obligația să analizeze și să precizeze, în termen de 30 de zile de la data aprobării ordinului, pe baza documentelor existente în unitate, situația încadrării persoanelor în grupa I și II de muncă, începând cu 18.03.1969. Conform prevederilor punctului 8 din același ordin , perioada de timp în care o persoană a avut sarcina să lucreze integral sau o parte din programul de muncă în astfel de locuri se stabilește de către conducerea unității sau prin prevederile legale ce reglementau atribuțiile de serviciu ce revineau fiecărei persoane în raport cu funcția îndeplinită.

În prezenta cauză, a apreciat prima instanță, se impune aprecierea, interpretarea și aplicabilitatea justă a normelor legale incidente, în caz contrar devenind superfluă obligativitatea dispozitivă a acestora, în condițiile în care prin Ordinul nr. 100/09.04.1990 a fost completat Ordinul nr. 50/1990 și abrogat expres conform prevederilor Legii nr. 19/2000 intrată în vigoare la data de 01.04.2001, iar prin Ordinul nr. 125/05.05.1990 au fost precizate locurile de muncă, activitățile și categoriile profesionale cu condiții deosebite care se încadrează în grupele I și II de munca în vederea pensionarii, pentru perioada lucrată după 1 martie 1990. Se precizează că la pct.5 din Ordinul nr. 50/1990 modificat, că existența condițiilor deosebite la locurile de muncă trebuie să rezulte din determinarea nozelor de către organele Ministerului Sănătății sau laboratoarele proprii de specialitate ale unităților. Aceste determinări trebuie confirmate de către inspectorii teritoriali pentru protecția muncii care, la data efectuării analizei, constata că s-au aplicat toate măsurile posibile de normalizare a condițiilor și că toate instalațiile de protecție a muncii funcționau normal.

Încadrarea locurilor de muncă, activităților și categoriilor profesionale în grupele I și/sau II de munca în vederea pensionarii, pentru perioada 18.03.1969-01.04.2001, se poate face, potrivit pct.1 și 2 din ordinul mai sus menționat, numai pentru cele cuprinse în anexa nr.1 și anexa nr.2 la ordin iar nominalizarea persoanelor care se încadrează în grupele I și II de munca se face de către conducerea unității împreună cu sindicalele libere din unități, ținându-se seama de condițiile deosebite de muncă concrete în care își desfășoară activitatea persoanele respective (nivelul nozelor existente, condiții nefavorabile de microclimat, suprasolicitare fizica sau nervoasă, risc deosebit de explozie, iradiere sau infectare, etc.)".

Aceste acte normative și-au justificat necesitatea, scopul lor fiind înlăturarea unor inechități în salarizarea personalului. Ori, instanța este obligată ca, în aplicarea legii, să se pronunțe asupra activității desfășurate de salariat/ă, deoarece însăși legea prin modul cum a fost inițiată se referă și la activități, nu numai la locuri de muncă și categorii de personal.

Nu poate fi îngrădit accesul la justiție al reclamanților datorită atitudinii evident culpabile și omisive a fostului angajator, acest drept cetățenesc fiind consacrat și apreciat ca fundamental, atât prin art. 6 pct. 1 din Convenție, cât și prin art. 21 din Constituția României, prin art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor

Omului, precum și prin art. 14 pct. 1 din Pactul Internațional cu privire la drepturile civile și politice.

Și raportul de expertiză tehnică a concluzionat că în urma procesului de producție specific secției unde au lucrat reclamanții se degajează în atmosferă pulberi, oxizi de carbon, vapori toxici, zgomot care pot afecta semnificativ starea de sănătate a salariaților. Din această cauza în hala unde cei doi reclamanți își desfășurau activitatea există un microclimat specific nefavorabil cu fumuri metalice, produse petroliere și vaporii care se depun pe peretei, ferestre și bancurile de lucru.

Articolul unic, alin.1 din Ordinul nr. 50/1990 prevede că în baza Legii nr. 3/1977 și în conformitate cu art.2 din Decretul lege nr. 68/1990 pentru înlăturarea unor inechități în salarizarea personalului, s-a emis acest ordin prin care se precizează locurile de muncă, activitățile și categoriile de personal care lucrează în condiții deosebite, ce se încadrează în grupele I și II de muncă. Punctul 6 prevede că nominalizarea persoanelor care se încadrează în grupele I și II se face de conducerea unității împreună cu sindicalele libere din unități, tinindu-se seama de condițiile deosebite de munca concrete în care își desfășoara activitatea persoanele respective (nivelul noxelor existente, condiții nefavorabile de microclimat, suprasolicitare fizica sau nervoasa, risc deosebit de explozie, iradiere sau infectare etc.).

Art.40. lit.h din Codul Muncii, prevede că angajatorul are printre alte obligații și pe aceea de a elibera, la cerere, toate documentele care atestă calitatea de salariat a solicitantului, astfel încât tribunalul va obliga părâta la emiterea unei adeverințe din care să rezulte faptul că reclamantul a lucrat în condiții deosebite de muncă în perioadele menționate mai sus.

Referitor la ceilalți reclamanți, tribunalul a reținut că potrivit adeverințelor eliberate de SC COST SA (filele 329 și urm. volumul 2 dosar) acestora li s-a recunoscut grupa a II a de muncă, la o altă societate cu profil economic asemănător, care însă nu influențează condițiile de muncă în care au lucrat aceștia în cadrul societății părâte.

Aceasta cu atât mai mult cu cât în cuprinsul raportului de expertiză nu se precizează exact care sunt dispozițiile legale în cuprinsul cărora se regăsesc meseriile reclamanților, nefiind deci prevăzută expres posibilitatea încadrării în grupele I și II de muncă. Totodată trebuie reținut că expertul la întocmirea raportului de expertiză nu și-a intemeiat concluziile pe constatări directe sau înscrисuri din care să rezulte condițiile de muncă, ci pe experiența proprie, astfel încât chiar dacă expertul are calificarea necesară stabilirii acestor condiții, convingerea instanței se formează prin coroborarea concluziilor sale cu celealte probe administrative în cauză. Or, în speță așa cum s-a remarcat anterior, în privința celorlalți reclamanți în afara de Ene Ioan și Petre D. Maria, nu există documente care să ateste încadrarea lor în grupa a două de muncă anterior anului 1985, a stabilit instanța de fond.

O asemenea interpretare nu restrânge sfera de aplicabilitate a Ordinului nr. 50/1990, din moment ce din probele administrative nu se poate concluziona cu certitudine faptul că acești reclamanți au lucrat în grupa a două de muncă anterior perioadei din acțiune, condițiile speciale/deosebite nefiind recunoscute prin menționarea lor în carnetele de muncă sau în adeverințe eliberate de angajator.

Pentru aceste motive, tribunalul a admis în parte acțiunea.

Împotriva acestei sentințe au declarat recurs reclamantul Sindicatul

ane
Pet
Vic
Bo
Du
Ai

re
de
11
si
e
F

la
de
ră
le
u
e
anexat cererii de chemare în judecată și reclamanții în nume propriu Prună Petre, Eremia Marin, Ștefan Ion, Rotaru Marian, Moraru Constantin, Tecu Victor, Oprescu Ion, Popa Horia, Zegheru Ion, Bratu Gheorghe, Bratu Iulia, Bobeică Eugenia, Dinu Iulian, Prună Cornelia, Dumitru Constantin, Sfetcu Dumitru, Popa Mihail, Dumitru Constanța, Gagu Georgeta, Spătaru Maria – Ana, Doica Ion.

Reclamanții au solicitat admiterea recursului, modificarea în parte a hotărârii recurate și acordarea grupei a II-a de munca, în procent de 100% pentru activitatea desfășurată în cadrul paratelor, după caz, de fiecare reclamant, începând cu aprilie 1985 și pana la data de 01.04.2001, în funcție de rezultatele raportului de expertiza de specialitate efectuat în cauza tuturor reclamanților recurenți și obligarea paratelor la emiterea către toti reclamanții recurenți a adeverințelor din care să rezulte mențiunile privind grupa de munca aferenta.

Recurenți au apreciat că instanța de fond a dat o hotărâre greșita, admitând cererea de chemare în judecata numai pentru doi dintre reclamanți, deși aceștia au lucrat efectiv în centrala termică - secția de producere a energiei termice și electrice - a acestei societăți.

S-a susținut de către recurenți că în mod greșit instanța de judecata retine că recurenților reclamanți li s-a recunoscut grupa de munca, anterior anului 1985 în cadrul unei alte societăți comerciale cu profil asemănător; respectiv SC COS TARGOVISTE SA. Adeverințele depuse la dosar pe numele reclamanților au fost emise de SC COS TARGOVISTE SA, pentru activitatea desfășurată anterior anului 1985 de reclamanții recurenți tot în cadrul centralei termice care există și în prezent. Adeverințele au fost emise de succesoarea în drepturi a fostului angajator de dinainte de 1985.

In realitate, din adeverințele mentionate de instanța rezulta exact ceea ce s-a învederat instanței, și anume că înainte de 1985 recurenților li s-a recunoscut grupa a II-a de munca pentru munca prestata în cadrul COS Targoviste (Combinatul Oteluri Speciale Targoviste sau C.O.S.T., în prezent SC MECHEL Targoviste SA), însă pentru munca prestata tot în cadrul Centralei Termice Targoviste Sud, ulterior transferului către o alta întreprindere, acest drept nu le-a mai fost recunoscut. Centrala Termica Targoviste Sud a trecut ulterior anului 1985 în administrarea altor societăți, actualele parate, dar recurenții și-au menținut practic atât locul efectiv de munca și atributiile, cât și condițiile anterioare anului 1985. Ca atare, instanța în mod greșit nu a coroborat susținerile reclamanților cu actele de la dosar și a respins acțiunea pe baza unor considerente greșite, activitatea, locul efectiv de munca și condițiile de munca ale recurenților nefiind modificate ulterior emiterii acestor adeverințe.

Pe de alta parte, au învederat recurenții, instanța în mod greșit a înlaturat concluziile expertului pe motiv că acesta nu a arătat care sunt dispozițiile Ordinului 50/1990 în care se încadrează funcțiile recurenților. În primul rand, expertiza nu a avut un astfel de obiectiv, astfel incat expertul nu putea să răspundă unei astfel de întrebări. În al doilea rand, inca de la început, reclamanți au precizat că solicită acordarea grupei de munca prin asimilare cu Ordinul 50/1990, iar nu prin aplicarea directă a anexelor acestuia, ci prin asimilarea condițiilor. Ca atare, nu se punea problema încadrării persoanelor în funcțiile arătate de Ordinul 50/1990, ci se punea problema în acțiunii condițiilor de munca respectiv dacă acestea sunt similare cu

cele ale categoriilor profesionale care beneficiază de grupa a II a potrivit Ordinului 50/1990.

Ordinul 50/1990, au precizat recurenții, a urmărit definirea principiilor în baza cărora unele activități urmează a fi încadrate în condiții de munca de grupa I și II. Acest act normativ a conturat dreptul la grupele de munca, prin recunoasterea existenței unor factori de risc și a unor împrejurări care, au influențat personalul care activa în aceste condiții. La dosarul cauzei au fost depuse inclusiv fisele posturilor reclamantilor din acea perioada, din care rezulta clar că întreaga activitate a fost desfășurată în condiții foarte grele de munca. Practic, se observa că funcțiile reclamantilor au presupus un risc permanent, lucrând într-o centrală termică. Cu atât mai mult, concluziile expertului sunt obiective și pertinente, în condițiile în care sunt analizate actele și este verificat personal, locul de munca al salariaților. Expertul s-a raportat la factorii de risc, la condițiile de munca, la riscurile efective la care au fost supuși reclamanții, analizandu-se contractele de munca, fisele posturilor și toate actele puse la dispoziție de sindicat, referitoare la particularitățile muncii în centrală.

S-a învederat că în perioada 1985 - mai 2000 aburul și apa fierbinte produse în aceasta Centrală a fost furnizat în toata platforma industrială, iar din luna mai 2000 s-a furnizat numai apa fierbinte la consumatorii industriali și la populație. În aprilie 1998, centrala termică, ca entitate, s-a desprins de Uzina Electrică Doicești și în baza HG 105/1998 și a HCL 41/1998 s-a constituit că societatea comercială cu capital integral de stat, acesta fiind deținut de Consiliul Local Targoviste, devenind SC TERMICA SA Targoviste și având că obiect producerea și transportul energiei termice. În prezent și-a diversificat obiectul de activitate preluând și distribuția agentului termic de la RAGC Targoviste.

Reclamanții-recurenți au învederat că fiecare dintre reclamanți a desfășurat de-a lungul timpului activități complexe, potrivit fisei postului și atribuțiilor avute, condițiile de lucru, riscurile profesionale de mediu și microclimat la care au fost expuși normele de protecția muncii obligatorii și funcționarea instalațiilor la care s-a lucrat fiind similară categoriilor profesionale care beneficiază de grupele I și a II a potrivit Ordinului 50/1990. Din carnetele de munca ale reclamantilor și din celelalte înscrișuri aflate în posesia angajatorului, rezulta clar că reclamanții au desfășurat activități expuse noxelor și factorilor de risc, de accidentare și de îmbolnăvire profesională determinate de condițiile de lucru. Important de reținut este și faptul că, anterior anului 1985, salariaților le-a fost recunoscută activitatea în condiții grele de munca, iar înălțarea acestor beneficii în aprilie 1985 a fost total nelegală și abuziva, mai ales că activitatea a rămas aceeași.

La analiza temeiului juridic, recurenții au solicitat a se avea în vedere și Decizia nr. 258/2004 a ICCJ potrivit căreia dispozițiile Ordinului 50/1990 nu se pot limita doar la activitățile și funcțiile prevăzute în forma inițială, în caz contrar fiind vorba de un regim discriminatoriu pentru persoane care au activat în aceleași funcții. Activitatea reclamantilor, asa cum rezulta din cărțile de munca, a presupus, în perioada dedusa judecății - 1985 - 2001, expunerea la factori de risc ce s-a realizat prin creșterea suprasolicitării fizice și psihice, s-a materializat prin volumul sarcinilor de munca efectuate într-un mediu ostil, caracterizat prin vibrații, umezeala, diferențe de temperatură, iluminat artificial.

Prin fisele posturilor reclamantilor s-a cerut o capacitate fizica și medicala

zgomot puternic, umezeala, microclimat vitreg, lucru în ture și pe timp de noapte. Din inscrisurile depuse rezulta că aceștia au avut zile suplimentare la concediu de odihna, ceea ce atesta o data în plus condițiile de munca în care au lucrat.

S-a arătat că reclamanții recurenți au fost direct implicați în asigurarea fără întrerupere a instalațiilor, ceea ce a determinat suprasolicitare psihică și fizică. Aceștia au avut sarcini de munca efectuarea în regim special de lucrări de întreținere, reparații, revizii, lucrări de lichidare a avariilor și incidentelor tehnice, în majoritatea cazurilor cu forte proprii, în schimburi prelungite, lucrând la foc deschis. Activitatea sistemului energetic are un caracter de continuitate, ziua și noaptea, indiferent de anotimp. Realizarea sarcinilor de serviciu a presupus expunerea la pericole de accidentare, cu urmări deosebit de grave (pericol de explozie a instalatiilor, pericole generate de uzura echipamentelor de munca prin reducerea, în timp a rezistenței materialelor de execuție, etc).

S-a arătat de către recurenți că multe întreprinderi nu au trimis ministerului activitățile sau locurile de munca care se încadrau în prevederile Ordinului 50/1990, desi condițiile de munca justificau aceasta solicitare. Cu toate acestea, recurenții, pana în aprilie 1985, conform înscrierilor din carnetele de munca, dar și adeverințelor depuse la dosar, au fost încadrați în grupa II de munca, conform prevederilor Ordinului 50/1990. Fara nicio rațiune legală, ulterior acestei date și fără o modificare a condițiilor de munca a acestor reclamanți, angajatorul nu a mai acordat grupa de munca. Ca atare, reclamanții s-au adresat instanței de judecata pentru a constata că activitatea depusa de ei, se încadrează în condițiile specifice grupei I sau II de munca.

Detalierea și nominalizarea condițiilor de munca și a nozelor agresive la care au fost suspusi reclamanții definesc criteriile de încadrare conform Ordinului 50/1990, completat, și în conformitate cu Decizia Curții Constituționale nr. 87/1999, din care reiese că nu există nicio rațiune pentru care să se mențină un regim discriminatoriu pentru persoanele care au activat în funcții similar, în aceeași condiție de munca, cuprinsul anexelor nefiind exhaustiv, astfel incat reclamanții se încadrează în una din grupele de munca.

Ca atare, o interpretare contrara data de instanțele romane fata de alți salariați aflati în aceeași situație, au arătat recurenții, este de natura a crea o instabilitate a sistemului juridic, mai ales că norma legală de aplicare internă avea un conținut clar. În ceea ce privește interesul promovării unei astfel de acțiuni, acesta este justificat de dispozițiile art. 17 din Legea 263/2010, care reiterează dispozițiile art. 19 și 20 din Legea 19/2000, valabile anterior intrării în vigoare a Legii nr. 263/2010. Sub aspectul normelor juridice aplicabile petitului 2 al cererii de chemare în judecata, s-a solicitat să se observe că acesta se încadrează în dispozițiile art. 34 alin 5 din Codul muncii.

In baza dreptului de acces la justiție, nu li se poate nega recurenților dreptul de a se adresa instanței pentru acordarea beneficiului grupei de munca în care au activat, motiv pentru care s-a solicitat admiterea recursului.

La data de 14.01.2014, intimata S.C. de producere a Energiei Electrice și Termice Termoelectrica SA București, prin lichidator judiciar, a formulat întâmpinare, calificată de instanță drept concluzii scrise, față de nerespectarea termenului procedural reglementat de art. 308 alin. 2 Cod proc.civilă.

Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs formulate, raportat la actele și lucrările dosarului, precum și textele legale incidente în cauză, Curtea reține următoarele:

Recurrentii au fost , iar o parte dintre acestia mai sunt inca, salariatii SC TERMICA SA TARGOVISTE , avand meseria de operator cazan, fochist, laborant analize gaze arse, operator tratarea apei, maistru CT , electrician serv. Intretinere Centrale termice, etc..

In acest sens, Curtea retine ca Centrala termica Targoviste a fost construita că centrala termica industriala pentru a deservi Platforma Industriala Targoviste, iar incepând cu anul 1977, Centrala Termica Targoviste Sud a aparținut COS Targoviste, salariaților acesteia recunoscându-li-se condițiile deosebite de munca, beneficiind astfel de grupa a II a. Din aprilie 1985, prin Decretul prezidențial 3/1985, Centrala Termica Targoviste Sud în care au lucrat reclamanții, a trecut în administrarea întreprinderii Electrocentrale Ploiești (sucursala Uzina Electrica Doicesti). Ulterior, tot în anul 1985, Uzina Electrica Doicesti a trecut prin Decretul 258/1985 la Întreprinderea Electrocentrale Doicesti, înființată prin acest act normativ.

Se mai retine că, în aprilie 1998, centrala termica, ca entitate, s-a desprins de Uzina Electrica Doicesti și, în baza HG 105/1998 și a HCL 41/1998, s-a constituit ca societate comercială cu capital integral de stat, acesta fiind deținut de Consiliul Local Targoviste, devenind SC TERMICA SA Targoviste și având că obiect producerea și transportul energiei termice. În prezent, s-a diversificat obiectul de activitate preluând și distributia agentului termic de la RAGC Targoviste.

Totodata, în anul 2000, prin desființarea CONEL, întreprinderea Electrocentrale Ploiești și întreprinderea Electrocentrale Doicesti au devenit sucursale ale SC TERMOELECTRICA SA, astfel incat, în acest moment, Uzina Electrica Doicesti, care a înglobat în perioada 1985- 1998 centrala termica în care reclamanții își desfășurau activitatea face parte din sucursala CET Doicesti (fara personalitate juridica) a SC TERMOELECTRICA SA.

Aceasta situatie de fapt ce rezulta din continutul inscrisurilor depuse la dosar, coroborat cu concluziile raportului de expertiza, contureaza ideea că, la nivelul societatii angajatoare au avut loc mai multe transformari structurale, insa conditiile in care au lucrat reclamanții au ramas neschimbate, ci, dimpotrivă, acestea s-au inrautat, asa cum retine si instanta de fond.

Curtea mai retine că munca prestata efectiv si permanent de recurrenti în cadrul centralei termice- sectia de producere a energiei termice si electrice, presupunea o serie de riscuri de accidente si boli profesionale, in conditii de depasire a nivelului admisibil al nozelor profesionale, conditii nefavorabile de microclimat, fiind expuși riscului de electrocutare (facilitat de actionarile electrice amplasate în mediu foarte umed), căderea de la inaltime, riscul arsurilor, oparirilor, imprejurare ce rezulta din continutul raportului de expertiza efectuat in cauza.

De altfel, aceasta situatie de fapt a fost retinuta si de prima instanta, insa doar in ceea ce-i priveste pe reclamantii Ene Ioan si Petre D. Maria, pentru ceilalți retinând că , la intocmirea lucrării, expertul nu și-a intemeiat concluziile pe constatări directe sau pe inscrisuri din care să rezulte condițiile de munca, ci pe experiența proprie.

Or, o astfel de concluzie nu poate fi primită, caci nu poate fi apreciată o probă în susținerea pretensiilor celor doi reclamanti carora li s-a admis acțiunea, fiind

efec
inla
rap
mc
re
M

I

efectuat de acelasi expert, in aceeasi modalitate, motiv pentru care Curtea va inlatura sustinerea primei instante potrivit careia nu pot fi retinute concluziile raportului de expertiza, atat timp cat expertul s-a deplasat la fata locului, a analizat la modul concret conditiile de munca prin prisma pregatirii de specialitate pe care o are , respectiv angajat al Institutului National de Cercetare-Dezvoltare pentru Protectia Muncii (filele 119-142 dosar fond, vol. III).

Mai mult decat atat, prin disp. art.17 din Ordinul nr. 50/1991 s-a prevazut ca : "Ministerele, celealte organe centrale, primariile judetene si a municipiului Bucuresti, centralele industriale, intreprinderile si institutiile sunt obligate sa ia masurile necesare pentru imbunatatirea continua a conditiilor de munca, pentru prevenirea accidentelor si imbolnavirilor profesionale, respectarea riguroasa a normelor de protectie a muncii, pentru apararea vietii si sanatatii salariatilor in procesul de productie. Asupra rezultatelor obtinute in directia imbunatatirii conditiilor de munca, ministerele, celealte organe centrale, primariile judetene si a municipiului Bucuresti vor raporta periodic guvernului si anual Ministerului Muncii si Ocrotirilor Sociale si Comisiei Nationale pentru Protectia Muncii.".

Or, atat timp cat, din probatoriile administrate in cauza, nu s-a facut dovada imbunatatirii conditiilor de munca, care anterior perioadei 1985 au justificat acordarea grupei a II-a de munca (caci recurrentilor li s-au eliberat adeverinte in acest sens de SC COS TARGOVISTE SA pentru activitatea desfasurata tot in cadrul centralei termice care exista si in prezent), ci, dimpotriva, aceste conditii s-au inrautatit, asa cum a retinut si prima instanta, in cauza sunt aplicabile disp. art. 4 din Ordinul 50/1991, care prevad :" Incadrarea in grupele I si II de munca se va face in situatia in care, cu toate masurile luate de unitate pentru normalizarea conditiilor de munca, nivelul noxelor existente la locurile (activitatile, meseriile, functiile) prevazute in aceste grupe depaseste nivelul maxim admis prevazut in Normele republicane de protectie a muncii.".

Asadar, intrucat societatea angajatoare nu a facut dovada imbunatatirii conditiilor de munca, pentru a inlatura posibilitatea incadrarii in grupa I sau a-II-a de munca pentru perioada 1985-2001, pretentia recurrentilor de a li se recunoaste grupa superioara de munca este perfect justificata.

Curtea constata ca, din ansamblul probator administrat in cauza, rezulta ca, prin activitatile concrete prestate de catre recurrentii-reclamanti, potrivit fisei postului si raportat la conditiile concrete de munca avute in vedere de dispozitiile Ordinului 50/1990, acestia se incadreaza in grupa a-II-a de munca in procent de 100 % pentru perioada precizata in cuprinsul raportului de expertiza Niculae Oprea (filele 118-142 dosar fond).

La fundamentarea acestei solutii Curtea a avut in vedere considerentele Decizie nr. 258/2004 pronuntata de Inalta Curte de Casatie si Justitie, potrivit carora ordinului 50/1990 nu i se poate restrange aplicarea numai la activitatile si functiile prevazute in forma initiala a actului in lipsa unei dispozitii exprese a insusi organului de autoritate emitent sau a unui act normativ de nivel superior, precum si Decizia nr. 87/1999 pronuntata de Curtea Constitutională in respectarea principiului nediscriminarii persoanelor care au activat in aceleasi functii, cu privire la beneficiul grupei superioare de munca.

Fata de aceste considerente, Curtea apreciaza ca recursul este fondat, motiv pentru care il va admite, va modifica in parte sentinta recurzata, in sensul ca va admite

în totalitate acțiunea și va constata că recurenții au lucrat în grupa a II-a de muncă în procent de 100% în perioadele menționate în raportul de expertiză Niculae Oprea, obligând intimatele-parate să emită adeverințe în acest sens recurenților.

De asemenea, Curtea va menține restul dispozițiilor sentinței în ceea ce-i privește pe cei doi reclamanți-intimati, carora li s-au acordat grupele de munca astfel cum au solicitat prin cererea de chemare în judecată.

Curtea va lua act că se vor solicita cheltuieli de judecată pe cale separată.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

DECIDE:

Admite recursul declarat de reclamantul **Sindicatul Independent Termica**- în numele membri lor săi de sindicat indicați în tabelul anexat cererii de chemare în judecată, cu domiciliul procesual ales la SCA Cincan & Constantin, cu sediul în București, sector 5, str. Dr. Ștefan Capsa, nr. 10, ap.1, parter și de reclamanții în nume propriu **Prună Petre, Eremia Marin, Ștefan Ion, Rotaru Marian, Moraru Constantin, Tecu Victor, Oprescu Ion, Popa Horia, Zegheru Ion, Bratu Gheorghe, Bratu Iulia, Bobeică Eugenia, Dinu Iulian, Prună Cornelia, Dumitru Constantin, Sfetcu Dumitru, Popa Mihail, Dumitru Constanța, Gagu Georgeta, Spătaru Maria – Ana, Doica Ion**, toți cu domiciliul procesual ales la SCA Cincan & Constantin, cu sediul în București, sector 5, str. Dr. Ștefan Capsa, nr. 10, ap.1, parter, împotriva sentinței civile nr. 1090/6 iunie 2013 pronunțată de Tribunalul Dâmbovița, în contradictoriu cu reclamanții **Ene Ioan**, domiciliat în Târgoviște, str. Radu Popescu, bl. 43, sc. C, apt. 26, județul Dâmbovița, **Petre Maria**, domiciliată în comuna Doicești, județul Dâmbovița și părâtele **S.C. Termica S.A. Târgoviște**, cu sediul în Târgoviște, B-dul. I.C. Brătianu, nr. 50, județul Dâmbovița, prin administrator judiciar Cabinet Individual de Practician în Insolvență „Constantin Iulian”- Târgoviște, Calea Domnească, nr. 307, jud. Dâmbovița și **Societatea Comercială de Producere a Energiei Electrice și Termice – S.C. Termoelectrica S.A.**, cu sediul în București, sector 2, B-dul. Lacul Tei, nr. 1-3, prin lichidator judiciar Mușat & Asociații Restructuring & Insolvență SPRL- București, sector 1, Bd. Aviatorilor, nr. 43, et.1, ap.2 și în consecință:

Modifică în parte sentința civilă nr. 1090/6 iunie 2013 pronunțată de Tribunalul Dâmbovița, în sensul că admite în totalitate acțiunea.

Constată că recurenții au lucrat în grupa a II-a de muncă în procent de 100% în perioadele menționate în raportul de expertiză Niculae Oprea.

Obligă intimatele părâte să emită adeverințe în acest sens recurenților.

Menține restul dispozițiilor sentinței civile.

Ia act că se vor solicita pe cale separată cheltuielile de judecată
Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică azi, 21 Ianuarie 2014.

Președinte,

Veronica-Izabela Stănescu

Judecători,

Andra-Corina Botez Elena Staicu

Grefier,

de
lae
e-i
fel

Operator de date cu caracter personal
Notificare nr. 3120/2006
Red. VIS
Tehnored.CC
2 ex/27 ian. 2014
j.f. Grety Cristea
d.f. nr.4086/120/2011 Tribunalul Dâmbovița